

Z MOZAIKY

② ZA ZABLÁČENÝM UHĚNÍM, SNADNO VE VZDOR HO POZMĚNÍM, TAK JAK CHCEŠ, NEMUSÍŠ,
ZA HÓLUBICÍ Z PARNASU, KDO UVEDÁ KŮBEC NA KRÁŠU? TAK JAK CHCEŠ, NEMUSÍŠ.

③ ZA NOSTALGIÍ Z POHLEDNIC, KDE PODPIS HA' BÝT NEMÍ MÍČ. TAK JAK CHCEŠ, NEMUSÍŠ,
ZA PRACHEM, KTERÝ ULPÍVÁ TAM, KDE JSI RÁDA TANCILA, TAK JAK CHCEŠ, NEMUSÍŠ.

①

ZA OD-PO-VĚ-DÍ Z PRO-VÁZ-KU, CO JE TAK TEN-KÝ PRO LA-SKU.
TAK JAK CHCEŠ, NE-MU-SÍŠ.
ZA STRÍ-DREM, CO SE TRPI-TÍ-VA, NO-SÍŠ HO RÁ-DA, MAR-NI-VA.
TAK JAK CHCEŠ, NE-MU-SÍŠ.

ZA ŠTĚS-TÍM, CO SE U-SHÍ-VA, ZA RA-JEM BEZ HRA-NIC.
ZA SVĚ-TLEM, CO SE U-KRÝ-VA DO TMY.
ZA MO-ZAI-KOU, KTE-RÉ CHY-BÍ ZE SELI-ČEK TRO-CHU VÍČ.
ČE-KÁM, ČE-KÁM, CO MŮ-ZU CHTÍT? ML-ČE-NÍ JE TVO-JÍ OD-PO-VĚ-DÍ
NA STA-LE STEJ-NOU O-TÁ-ZKU.
TAK JAK CHCEŠ, NE-MU-SÍŠ.

14. 4. 2009 PJ